

Nr B 79

Utlåtande i anledning av riksdagens år 1957 församlade revisorers uttalande rörande anstaltsvårdades rätt till folkpension m. m.

(3:e avd.)

Riksdagens år 1957 församlade revisorer har i sin berättelse under socialdepartementet, § 15, uttalat sig för att snara åtgärder bör vidtagas i syfte att komma till rätta med överskottsproblemet inom folkpensioneringen och undanröja de synnerligen otillfredsställande förhållanden, som nu råder på detta område (Del I, s. 141—157).

Utlåtanden häröver har avgivits av *socialstyrelsen, riksförsäkringsanstalten, pensionsstyrelsen, statskontoret, medicinalstyrelsen, Svenska socialvårdsförbundet, Svenska stadsförbundet, Svenska landskommunernas förbund och Svenska landstingsmannaförbundet* (Del II, s. 176—184).

Beträffande det närmare innehållet i revisorernas uttalande och de avgivna utlåtandena torde få hänvisas till berörda delar av berättelsen.

Utskottet. Det s. k. överskottsproblemet inom folkpensioneringen, vilket uppkommit genom att folkpensionen för långtidspatienter på sinnessjukhus och kronikeranstalter betydligt överstiger vårdavgifterna, har såsom revisorerna erinrat varit uppmärksammat sedan länge och olika metoder har ifrågasatts för frågans lösning.

Efter det att revisorerna framlagt sin berättelse har innevarande riksdag i samband med behandlingen av propositionen nr B 29 angående ändring i lagen om allmän sjukförsäkring och med godkännande av vad andra lagutskottet anfört i ämnet (utlåtande nr B 4) uttalat sig för en höjning fr. o. m. den 1 januari 1959 av vårdavgifterna från f. n. i allmänhet 3 kronor till 5 kronor om dagen. Höjningen, som förutsätter beslut av huvudmännen för ifrågavarande sjukhus, har av riksdagen godtagits som en temporär lösning av överskottsproblemet. Samtidigt har från riksdagens sida framhållits, att den ytterligare höjning av folkpensionerna, varom enighet råder, relativt snart kommer att ånyo aktualisera frågan.

Den förutsatta höjningen av vårdavgifterna reducerar överskottsproblemet väsentligt men undanröjer på längre sikt inte behovet av en mera definitiv lösning. Då revisorernas önskemål emellertid tills vidare får anses ha

tillgodosetts genom riksdagens nämnda ställningstagande, har utskottet velat begränsa sig till att vad i ärendet förevarit för riksdagen omförmåla.

Stockholm den 11 november 1958

På statsutskottets vägnar:

EMIL NÄSSTRÖM

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Näsström, Gillström, Einar Persson, fröken Andersson, herrar Boman, Thun, Pålsson, Bergman, Holmqvist, Rickard Svensson, Söderberg, Axel Johannes Andersson, Bertil Petersson, Jacobsson och fru Svenson; samt

från andra kammaren: herrar Åkerström, Petterson i Degerfors, Malmborg, Thapper, Rubbestad, Staxäng, Persson i Växjö, Gustafsson i Stockholm, Svensson i Stenkyrka, Karlsson i Olofström, fröken Elmén, herrar Andreasson, Heckscher, Bohman och fröken Vinge.